

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.136/2015/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. március 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. január 20. napján kihirdetett KB.II.11/2012/140. számú ítéletét **I.r. vádlott** tekintetében megváltoztatja.

I.r. vádlottat bűnösnek mondja ki 2 rb. folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében (1978. évi IV. törvény 225. §).

Ezért őt megrovásban részesíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. január 20-án kihirdetett KB.II.11/2012/140. számú ítéletével **I.r.** vádlottat az ellene 3 rb. a Btk. 226. §-ába ütköző társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, 4 rb. a Btk. 226. §-ába ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette, a Btk. 226. §-ába ütköző bűnsegédként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és 2 rb. a Btk. 225. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről, továbbá megállapította, hogy az eljárás során felmerült 163.725 forint büntügyi költséget az állam viseli. Az elsőfokú bíróság eljárt még további 18 vádlottal szemben, akik tekintetében az elsőfokú ítélet 2015. január 23-án jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd **I.r.** vádlott terhére, a II/A. és /B. tényállási pontban írt 2 rb. folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében történő bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette. Csatolta fellebbezésének indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet II/A. és /B. pontjában írt tényállás megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállás alapján tévesen mentette fel a vádlottat hivatali visszaélés büntetének vádjá alól bűncselekmény hiányában. A tényállások alapján ugyanis megállapítható, hogy a vádlott hivatali helyzetével visszaélt, és két fogvatartott részére jogtalan hátrány okozásának szándékával járt el. Mindez álláspontja szerint megvalósítja a hivatali visszaélés büntetének törvényi tényállási elemeit, a fogvatartottakkal szemben ugyanis jogtalan fenyegetést alkalmazott.

I.r. vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.29/2012/4. számú átiratában fenntartotta az ügyészi fellebbezést. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a felülbírálandó tényállásrész megalapozott, felülbírálatra alkalmas. Álláspontja szerint a megalapozott tényállásból helytelen jogi következtetést vont le a bíróság, amikor a vádlottat az ellene 2 rb. folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette. Jogi álláspontja szerint I.r. vádlott hivatali helyzetével élt vissza, azzal a szándékkal, hogy **sértett1** és **sértett2** sértetteknek jogtalan hátrányt okozzon, amikor arra utasította őket, hogy végezzenek guggolást és fekvőtámaszt, illetve, hogy **sértett1** sértett a sportruházatát széttepje. Ezzel álláspontja szerint elkövette a terhére rótt hivatali bűncselekményt. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását, **I.r.** vádlott bűnösségének megállapítását 2 rb. a Btk. 305. § c./ pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, és vele szemben pénzbüntetésre, illetve rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetésre tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője átiratában foglaltakat továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az ítéleti tényállást alátámasztja az I.r. vádlott ténybeli beismerő vallomása, illetve a kihallgatott tanúk vallomása. A tényállásból megállapítható, hogy a vádlott jogsértő fenytést alkalmazott a fogvatartottakkal szemben, őket meg akarta leckéztetni. Ezzel hivatali helyzetével visszaélt, és megvalósította a terhére rótt hivatali bűncselekményeket. Megismételve átiratában tett indítványait, és a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv alkalmazásával a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt. Ugyanakkor nem tartotta fenn a rendfokozatban visszavetés mellékbüntetésre tett indítványát, mivel álláspontja szerint a vádlottal szemben elegendő a várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása is.

A vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen állapította meg, hogy a vádlottnak nem volt szándéka, hogy a fogvatartottaknak jogtalan hátrányt okozzon. A fogvatartottak valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy nem érezték, hogy jogtalan hátrányt szenvedtek volna a vádlott magatartásának következtében. Álláspontja szerint nem volt elvárható a büntetés-végrehajtási állománytól, hogy minden egyes esetben fegyelmi eljárást kezdeményezzenek a kisebb fegyelemsértések esetén, mindez ellehetetlenítette volna a büntetés-végrehajtási intézet működését. A vádlott cselekménye álláspontja szerint legfeljebb fegyelemsértésként értékelendő. Az eljárás jelentős elhúzódása miatt a vádlottat olyan hátrányok érték, amely miatt bűnösségének megállapítása esetén sem indokolt vele szemben büntetés kiszabása. Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (2) és Be. 349. § (1) bekezdése alapján bírálta felül. A felülbírálat nem érintette az ítélet azon részét, amelyben az elsőfokú bíróság **I.r.** vádlottat további bűncselekmények vádja alól felmentette, valamint azt a részét, amelyben az elsőfokú bíróság a II-XIX.r. vádlottakat mentette fel, mivel fellebbezések az ítélet ezen részeit nem támadták.

Az elsőfokú eljárás előzményeként megállapítható, hogy a vádhatóság két vádiratot nyújtott be **I.r.** vádlottal szemben, mely büntetőügyeket a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa egyesített. 2012. február 01-én a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsát jelölte ki az eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú bíróság rendkívül elhúzódo eljárásában a büntetőeljárási törvényben előírt határidőknek nem tett eleget. 2014. június 03-án előről kezdte az ügy tárgyalását, ezzel kiküszöbölte a korábbi tárgyalásokon megvalósított eljárási szabálysértéseket. Ezt követően a másodfokú bíróság eljárási szabályt nem észlelt, az elsőfokú bíróság a továbbiakban a büntetőeljárási törvény betartásával járt el.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, kihallgatta az I.r. vádlottat, és az ügy sértettjeinek tekinthető **sértett1** és **sértett2** fogvatartottakat. I.r. vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, ugyanakkor érdemi védekezést terjesztett elő, és büntetőjogi felelősségét nem ismerte el. A bíróság ismertette továbbá a releváns iratokat, majd a vádirattal egyező tényállás alapján bűncselekmény hiányában felmentette I.r. vádlottat az ellene 2 rb. a Btk. 225. §-ába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt, mivel álláspontja szerint a vád tárgyává tett tényállás nem valósít meg bűncselekményt.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács lényegében megalapozott tényállást állapított meg, amely a Btk. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásra figyelemmel szorul kiegészítésre, továbbá módosításra szorul annyiban, hogy a másodfokú bíróság szükségesnek találta mellőzni a tényállásból az elsőfokú bíróság jogi következtetését. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság a következőkkel egészíti ki, illetve módosítja az elsőfokú ítélet tényállását.

I.r. vádlott másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal, hogy 2015. július 01-én őrnaggyá léptették elő, jelenleg büntetés-végrehajtási osztály vezető-helyettesként látja el szolgálatát, havi bruttó 468.800 forint illetményben részesül. Ezzel együtt mellőzi az ítélet 12. oldal 5. bekezdésének azon megállapítását, hogy a tényállásban írt cselekmény nem bűncselekmény, ugyanis a fogvatartottak vonatkozásában a fogvatartottak számára jogtalan előny okozására nem irányult.

Az előzőekben írt kiegészítéssel és módosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ekként fogadta el felülbírálata alapjául.

A vádlott bűnösségének megállapítása érdekében bejelentett ügyészi fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa alaposnak találta.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogi következtetéseivel, mely szerint az I.r. vádlott tényállásban írt magatartásával nem valósította meg a hivatali visszaélés büntettének tényállási elemeit. A vádlott tényállásban írt magatartása során meg nem engedett fegyelmi eszközt alkalmazott **sértett1** és **sértett2** fogvatartottakkal szemben. Az észlelt fegyelemsértés miatt tornagyakorlatokra való utasítás nem egyeztethető össze az irányadó szabályokkal. A vádlott amikor a fogvatartottakat guggolás és fekvőtámasz végrehajtására utasította, célja jogtalan hátrány okozására irányult. A hátrány okozása pedig egyértelmű, amikor **sértett1** fogvatartottat arra utasította, hogy sportruházatát tépje szét. A vádlott hivatalos személyként hivatali helyzetével visszaélt, amikor a tényállásban írt magatartását tanúsította. Két különböző sértett sérelmére több alkalommal valósította meg jogsértő magatartását, ezért a másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, és a vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. 1978. évi IV. törvény 225. §-ában írt folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében. A másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ra figyelemmel a cselekmény elkövetésekor hatályos büntető törvénykönyv szerint bírálta el a vádlott cselekményét.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a pénzbüntetés és várakozási idő meghosszabbítás kiszabására irányuló ügyészi indítvánnyal.

A másodfokú bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a jelentős időmúlást, a vádlott jó parancsnoki jellemzését, és dicséreteit, súlyosító körülményként értékelte ugyanakkor a folytatólagosságot. A cselekmény konkrét társadalomra veszélyességére is figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elkövetéstől számított hét év után nem indokolt a vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabása. Álláspontja szerint a terhére rótt bűncselekmény az elbírálás időpontjában már oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a vádlottal szemben a legenyhébb büntetés, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért őt az 1978. évi IV. törvény 71. § (1)-(2) bekezdése alapján megrovásban részesítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az intézkedés is elegendő a büntetési célok elérése érdekében.

A másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak az elsőfokú ítélet bünyügyi költség tekintetében történő megváltoztatását, mivel nem tartotta elkülöníthetőnek a vádlottra vonatkozó bünyügyi költséget.

A bíróság az előzőekre figyelemmel a rendelkező részben írt változtatással az elsőfokú ítéletet az I.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1)-(2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. március 9.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r. vádlott** tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. március 9.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok
a tanács elnöke